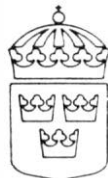

Motion till riksdagen

1988/89:So12

av Sten Svensson m.fl. (m)

med anledning av skr. 1988/89:94 om
försöksverksamheten inom hälso- och sjukvården
med utdelning av sprutor och kanyler till
narkotikamissbrukare

Mot.
1988/89
So12-18

Narkotikamissbruket är utan tvekan ett av vår tids största problem. Narkotika är ett dödligt gift och dess användning har dessutom försakat det svenska samhället en dyster brottsutveckling. Denna insikt har bl.a. givit riksdagen anledning att fatta ett beslut om kriminalisering av narkotikakonsumtion. Det ter sig därför verklighetsfrämmande att samma riksdag skulle medge att man tillhandahåller verktygen åt missbrukarna, vilket skulle underlätta ett fortsatt missbruk och brottsliga handlingar.

Mot denna bakgrund tar vi bestämt avstånd från varje tanke på att en fri utdelning eller ett fritt utbyte av sprutor och kanyler till missbrukare skall tillåtas förekomma. Vi hänvisar till de motiv till förmån för en restriktivare narkotikapolitik som vi redovisar i motionen 1988:89:So 207 om alkohol- och narkotikapolitiken.

I sin skrivelse till riksdagen konstaterar regeringen att det ännu är för tidigt att uttala sig om vilka effekter som en utdelning av sprutor kan ha för dels spridningen av HIV-smitta bland de intravenösa missbrukarna, dels omfattningen av missbruket. Regeringen redovisar dock att man – för att få underlag för en vetenskaplig utvärdering – är beredd att godta en treårig försöksverksamhet med utdelning av rena sprutor och kanyler på högst fyra platser om vissa villkor kan uppfyllas.

Vi anser i likhet med regeringen att det ej finns vetenskaplig grund för att anse att man kan förhindra spridning av HIV genom att starta fler utbytesprogram. Vi kan ej instämma i socialstyrelsens slutsats att fördelarna med en kontrollerad sprututbytesverksamhet överväger nackdelarna. Ej heller kan vi biträda socialstyrelsens förslag till fortsatt och utbyggd försöksverksamhet. Socialstyrelsens förslag står i klar strid med riksdagens restriktiva hållning att eliminera alla led i narkotikahandlingen, ett förhållningssätt som för övrigt överensstämmer med ansträngningarna att begränsa HIV-smittan. En verksamhet med utdelning av rena sprutor och kanyler till narkotikamissbrukare kan således inte godtas utifrån dagens kunskaper och erfarenheter.

Socialstyrelsens motiv för fortsatt försöksverksamhet är inte övertygande. Förslaget får knappt ett halvhjärtat stöd från regeringen. Reservationerna är många i propositionen. De etiska motiven för en avvisande hållning överväger. Vi föreslår därför att försöksverksamheten snarast avbryts.

I stället för den föreslagna försöksverksamheten, måste kraftfulla åtgärder

sättas in såväl mot narkotikamissbruket som mot HIV/AIDS. Vi hänvisar till våra förslag i motion 1988/89:So207 om alkohol- och narkotikapolitiken och motion 1988/89:So528 om åtgärder mot HIV/AIDS.

Mot. 1988/89
So12

Riksdagen bör göra uttalanden med den innebörd som ovan redovisats.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om ett upphörande av försöksverksamheten med utdelning av sprutor och kanyler till narkotikamissbrukare.

Stockholm den 10 mars 1989

Sten Svensson (m)

Jerry Martinger (m)

Göran Ericsson (m)

Ingrid Hemmingsson (m)

Per Stenmarck (m)

Göran Åstrand (m)

Filip Fridolfsson (m)

Bertil Danielsson (m)

Hans Nyhage (m)

Charlotte Cederschiöld (m)

Ingvar Eriksson (m)

Mona Saint Cyr (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

Anders Björck (m)

Ewy Möller (m)

Wiggo Komstedt (m)

Karin Falkmer (m)